

Nr 253.

Godkänd av första kammaren den 2 juni 1927.
Godkänd av andra kammaren den 2 juni 1927.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående ändrade bestämmelser rörande ersättning till besiktningsmän vid under offentlig kontroll ställda slakterier.

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 1.)
(Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtanden nr 1 och 4.)

Till Konungen.

Uti inom riksdagen väckta likalydande motioner har framställning gjorts, att utredning måtte komma till stånd rörande omläggning av nu gällande bestämmelser om ersättning till besiktningsmän vid under offentlig kontroll ställda slakterier.

Det andra kammarens tillfälliga utskott, som haft att handlägga detta ärende, har, i den ordning 46 § riksdagsordningen stadgar, inhämtat yttrande i ärendet från medicinalstyrelsen och svenska andelsslakteriernas exportförening, varjämte, sedan ärendet återförvisats till samma utskott, förnyade yttranden infor drats från medicinalstyrelsen och nämnda exportförening. Dessutom har utlåtande till vederbörande utskott avgivits utav föreningen av besiktningsmän vid Sveriges exportslakterier.

Besiktningsmän vid exportslakterier och andra enskilda, under offentlig kontroll ställda slakteriinrättningar ävensom deras ställföreträdare skola enligt gällande bestämmelser förordnas av medicinalstyrelsen, som också kan återkalla sådant förordnande, när skäl därtill äro. Besiktningsman skall vara legitimerad veterinär och därjämte under minst två månader ha bedrivit studier vid offentligt slakthus inom riket. Ersättning till besiktningsman skall utgå med visst belopp, som bestämmes av medicinalstyrelsen efter hörande av slakteriinrättningens innehavare och gäldas av denne. Beträffande de av medicinalstyrelsen hittills tillämpade grunderna för beräkning av denna ersättning och de belopp, vartill den i de särskilda fallen uppgått, förefinnas uppgifter i motionen och i medicinalstyrelsens ovannämnda yttranden.

Motionärerna påpeka, att med det nuvarande systemet — visst grundbelopp för månad jämte ersättning enligt glidande skala för antal besiktningar samt visst minimibelopp per år, oberoende av antalet besiktningar — bliva ersättningarna tämligen ojämna för olika slakteriföretag, och de anse dessutom, att den ekonomiska depression, som under senare år drabbat slakterierna, gjort behovet av en revision av ersättningsbestämmelserna starkt framträdande. I det avseendet framhålla motionärerna såsom ett önskemål från slakteriernas sida i främsta rummet, att sådana bestämmelser måtte meddelas, varigenom företagen

berättigades att själva med veterinär avtala angående ersättningen för arbetet, men att överenskommelsen dock skulle i varje särskilt fall fastställas av medicinalstyrelsen efter prövning, att vederbörande veterinär vore för anställningen kompetent och lämplig och alltså kunde av styrelsen förordnas.

För vår kött- och fläskexport är en tillförlitlig veterinärkontroll vid export-slakterierna av vital betydelse. Riksdagen kan därför icke förorda någon åtgärd, som skulle kunna äventyra denna kontrolls effektivitet. Garanti för att kontrollen blir effektiv torde emellertid icke kunna erhållas på annat sätt än att offentlig myndighet anordnar och övervakar kontrollen. Riksdagen anser därför, att medicinalstyrelsen fortfarande bör hava det bestämmande inflytandet beträffande kontrollens anordnande.

Vad härefter angår ersättningen till veterinär vid exportslakteri vill riksdagen betona, att slakteriet ej bör betungas med högre kostnader för kontrollen, än som kunna anses skäliga och behövliga. Vid bedömandet härav är det särskilt en sak, som riksdagen vill bringa i åtanke. Av tillgängliga uppgifter framgår, att vissa av de vid exportslakterierna anställda veterinärerna tillika hava annan veterinärtjänst. Det synes emellertid oklart, vilken av befattningarna i nu anförda fall av dubbeltjänst skall anses såsom den huvudsakliga. Ett klagörande på denna punkt synes riksdagen av behovet påkallat och önskvärdt för ett rättvist fastställande av den kostnad, som bör åvila slakterierna i och för den oefftergivliga kontrollen. Om nämligen vid de mindre slakterierna besiktningsmannens tjänstgöring är så ringa och hans tjänstgöringstid vid slakteriet kan så ordnas, att han har tillfälle skaffa sig avsevärda inkomster å annan veterinärtjänst, som då måste betraktas såsom hans huvudtjänst, synes enligt riksdagens mening vid bestämmandet av minimiersättningen för slakteritjänsten särskild hänsyn böra tagas härtill och ett nedbringande av denna ersättning böra vidtagas. En omprövning av minimiersättningen i sådana fall synes därför riksdagen önskvärd.

Den omprövning, som riksdagen sålunda förordar, synes så mycket mera påkallad, som innevarande riksdag i anledning av bankoutskottets utlåtande nr 31 genom skrivelse den 1 april (nr 114) hos Eders Kungl. Maj:t gjort framställning om utredning rörande bland annat pensionsunderlaget för sådan veterinärtjänst vid exportslakteri, vars innehavare tillika är distriktsveterinär, en fråga, som intimt torde sammanhånga med här avhandlade fråga om ersättning till slakteriveterinär, som tillika innehar annan veterinärtjänst.

Med stöd av vad sålunda anförts får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes, med beaktande av de synpunkter, som ovan angivits, taga under omprövning frågan om nedbringande av de kostnader, som för anordnande av nödvändig kontroll böra åläggas exportslakterierna.

Stockholm den 2 juni 1927.

Med undersätlig vördnad.